

وظیفه‌ی ملی

هممیهنان،

انگیزه‌ی ظلم‌ستیزی و حق‌طلبی و نیز نگرانی از آینده‌ی تاریک زندگی اجتماعی از مدت‌ها پیش ضرورت احیای همبستگی همگانی را به گونه‌ی اساسی‌ترین رهیافت برای شکل دادن به پیکارهای آزادی‌بخش ملی نمایان کرده بود.

در این راستا، در هفدهمین سالگرد انقلاب، که با دریغ‌همی دستاوردهای آن قربانی‌هوس‌های بیمارگونه‌ی حکمرانان شده است، چهار حزب پیشینه‌دار، که سالیان دراز پیکار با استعمار و استبداد و استثمار را پشت سر گذارده و در برابر تجاوزهای انحصارگران بیش‌وکم هستی سازمانی خود را حفظ کرده‌اند، به پیروی از رهنمودهای مصدق بزرگ، اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی ایران را پدید آوردند.

این تشکل پویا، که رسیدن به جامعه‌ای سالم و به دور از هر گونه کشتار جمعی و آزار قومی و مذهبی، به‌دور از هر گونه تبعیض در حقوق مدنی و سیاسی زنان و مردان، به دور از هر گونه خلط دین و حکومت، به‌دور از هر گونه تنگ‌نظری نظام‌های خودکامه، متمرکز، و سرکوبگر، و به‌دور از هر گونه وابستگی اقتصادی، سیاسی، و فرهنگی را هدف دارد، چون در بحبوحه‌ی واپسین نمایش انتخابات سردمداران جمهوری اسلامی پا به عرصه وجود گذارده بود، با توجه به تضییع حقوق ملت و نبود آزادی گفتار و نوشتار و گردهمایی و زیر فشار قرار دادن تمام سازمان‌های سیاسی دگراندیش، از همگان خواست تا از شرکت در آن خودداری کنند.

در روشنگری‌های بعدی، در توضیح این شیوه‌ی مبارزاتی، گوشزد گردید انتخابات آزاد و به عنوان تنها راه گذار آرام از سلطه‌ی استبدادی و همه‌جانبه به مردم‌سالاری وقتی عینیت می‌یابد که بتوان، با کارآوری‌های سیاسی سنجیده و پیگیر، نظام حاکم را وادار به عقب‌نشینی نمود.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی ایران در بیانیه‌های شماره‌ی چهار و شش خود پیش‌شرط‌هایی را که برای هر انتخاب راستین ضرورت دارد و می‌تواند فضای سیاسی باز و ایمنی قضائی ایجاد کند طرح نمود تا، اگر سران جمهوری اسلامی نسبت به سیه‌روزرگاری مردم و بن‌بست‌های سیاست خارجی و هرج‌ومرج‌های اقتصادی و فزاینده‌ی ناپهنجاری‌های اجتماعی در کشور کمترین دغدغه‌ای حس می‌کنند، راه‌رهایی ایران و انقلاب از تنگناهای کنونی در برابر آنان گشوده باشد؛ اما بی‌اعتنایی آشکار مردم نسبت به بازیگری‌های دست‌اندرکاران، که بیان‌کننده‌ی ناخشنودی و خشم عمومی از طرز غلط کشورداری است، و نیز هشدارهای بهنگام داده‌شده هیچ زخمه‌ای را در گوش زمامداران واپس‌گرای به‌خواب‌غفلت‌فرورفته به صدا درنیآورد و همچنان برای پنهان داشتن درماندگی‌ها و ادامه‌ی اقتدار جبارانه‌ی خود به کردارهای اختناق‌آور افزودند و روند سرکوب را شتاب بیشتری دادند و هر بانگ اعتراض را هم با زندان و شکنجه و حتی آدم‌کشی خفه کردند.

اکنون، انحصارگرانی که با همه‌ی رسوایی‌ها دودستی به اریکه‌ی قدرت چسبیده‌اند روی صحنه آوردن خیمه‌شب‌بازی دیگری را زیر عنوان «هفتمین دوره‌ی انتخابات رئیس‌جمهوری» تدارک دیده و همه‌ی نیروهای ذخیره‌ی خود را به میدان آورده‌اند تا بازار بی‌رونق آن را گرم دارند و، با زورمداری، کوچک‌ترین امکانی هم به تجلی اراده‌ی ملت برای رقم زدن سرنوشت میهن بلاکشیده‌ی خویش نمی‌دهند.

مردم ایران نیز با شناخت درست از زیرویم فرهنگ سلطه در پی تجربه‌ی تلخ بیش از هجده سال دست‌پا‌زی سران

جمهوری اسلامی به حیثیت انسانی و حقوق اساسی خود بی‌هیچ تردید خواستار تغییر ریشه‌ای در ساختار سیاسی کشور می‌باشند و جابه‌جایی مهرها در چارچوب این نظام برآمده از بطن قشریگری را کافی نمی‌دانند و، تا فراهم داشتن زمینه‌ی درهم پیچیدن تومار فرمانروایی قلدرانه، به قهر سنگینی روی آورده‌اند. باید ارج این قهر ملی را نگه داشت و، با نیرومندی‌سازی سازمان‌های سیاسی و نهادهای حرفه‌ای حقلب، زمان تبدیل آن را به پرخاش و خروشی دگرگون‌ساز به جلو انداخت و از هر گونه سازش برای بهره‌وری‌های شخصی و طیفی دوری جست.

تفرقه‌اندازی‌ها و صف‌شکنی‌هایی که به دستاویز استفاده از نفاق‌های درونی در جمهوری اسلامی یا افشای تخلف‌ها و تقلب‌های گردانندگان انتخابات نمایشی، که در شرف انجام است، [صورت می‌گیرد] جز آب به آسیاب دشمن ریختن معنای دیگری ندارد و ایجاد یک جبهه‌ی فراگیر را به تأخیر می‌اندازد.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی ایران با احترام به باور همگانی هر گونه سهم‌گیری را در این نمایش انتخابات، که می‌رود تا نخستین پرده‌ی آن به صحنه آورده شود، گسستن از صف مردم و آراستن بساط یکه‌تازی تلقی می‌کند و امیدوار است داعیه‌داران آزادی‌خواهی از ارتکاب چنین خطای جبران‌ناپذیری پرهیز کنند.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی ایران در همین فرصت از همه‌ی زنان و مردان، از همه‌ی گروه‌های اجتماعی، کارگران، پیشه‌وران، بازرگانان، کارمندان، فرهنگیان، پزشکان، مهندسان، وکیلان دادگستری، قاضیان، دانشگاهیان، دانشجویان، و دانش‌آموزان می‌خواهد تهدیدها و تضمین‌ها را نادیده انگارند و از چنین انتخابات قلابی، که حتی از آزادی‌های تصریح‌شده در قانون اساسی هم برخوردار نیست، کنارمجویی کنند و یک بار دیگر به جمهوری اسلامی «نه» بگویند.

اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملی ایران (جنبش برای آزادی ایران، حزب زحمتکشان ملت ایران (نیروی سوم)، حزب مردم ایران، حزب ملت ایران)